

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордана Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Јовчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., обоје из Републике ..., чији је заједнички пуномоћник Александра Комлен Вукајловић, адвокат из ..., и тужених ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Марко Обрадовић, адвокат из ... и тужене ЖЖ из ..., ради утврђења, по тужби и противтужби тужених ББ и ВВ, одлучујући о ревизији тужених ББ из ... и ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6181/20 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ББ из ... и ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6181/20 од 14.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ББ из ... и ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6181/20 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25076/16 од 04.03.2019. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље – противтужене АА из ..., па је утврђено право својине тужиљи $\frac{3}{4}$ идеална дела породично-стамбеног објекта број .. из ЗК, подигнутог на делу катастарске парцеле број .., укупне површине 9,06 ари, на адреси ... бр. .. у ..., уписане у листу непокретности број .. КО ..., што су сви тужени ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ дужни да признају и да трпе да тужиља – противтужена АА своје право упише у надлежном катастру непокретности, на основу наведене пресуде, без даљег присуства и сагласности свих тужених. Ставом II изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље – противтужене АА из ..., па је утврђено право заједничког коришћења тужиљи – противтуженој катастарске парцеле број .., укупне површине 9,06 ари, уписане у листу непокретности број .. КО ..., што су сви тужени ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ дужни да признају и да трпе, да тужиља – противтужена АА своје право упише у надлежном катастру непокретности, а на основу ове пресуде, без даљег

присуства и сагласности свих тужених. Ставом III изреке, одбијен је као неоснован основни противтужбени захтев првотуженог – противтужиоца ББ и друготужене – противтужиоца ВВ, обоје из ..., да се утврди да је ништаво завештање пред сведоцима пок. 33 сачињено 07.02.2008. године, а проглашено на рочишту дана 24.06.2016. године пред Првим основним судом у Београду у предмету Р/2016 и да не производи правно дејство, што је тужила – противтужена АА дужна да призна и да трпи. Ставом IV изреке, одбијен је као неоснован први евентуални противтужбени захтев првотуженог – противтужиоца ББ и друготужене – противтужиље ВВ, да се поништи завештање пред сведоцима пок. 33 сачињено 07.02.2008. године, а проглашено на рочишту дана 24.06.2016. године пред Првим основним судом у Београду у предмету Р/2016 и да не производи правно дејство, што је тужила – противтужена АА дужна да призна и да трпи. Ставом V изреке, одбијен је као неоснован други евентуални противтужбени захтев првотуженог – противтужиоца ББ и друготужене – противтужиље ВВ, да се утврди да је тужила – противтужена АА недостојна за наслеђивање и да се искључује из наслеђа као братаница пок. 33, због фалсификовања завештања и скривања завештања. Ставом VI изреке, обавезани су тужени – противтужиоци ББ и ВВ, да као солидарни дужници, тужили – противтуженој АА исплате трошкове парничног поступка у износу од 113.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење па до исплате.

Решењем Првог основног суда у Београду П 25076/16 од 04.03.2019. године обавезани су тужени ББ и ВВ, као солидарни дужници, да судском вештаку Гордани Николић из Београда исплате износ од 25.000,00 динара, на име накнаде трошкова и награде за вештачење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6181/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ББ и ВВ и потврђена напред наведена пресуда првостепеног суда у ставу првом, другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 25076/16 од 04.03.2019. године, тако што су обавезани тужени ББ и ВВ да тужили АА, као солидарни дужници, накнаде трошкове парничног поступка у износу од 89.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ББ и ВВ и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 25076/16 од 04.03.2019. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је завештајно наслеђивање и правна ваљаност завештања. Одлука у оваквим парницама зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а указивање ревидената на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није законом прописан разлог за посебну ревизију. Из тог разлога је одлучено као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5., а у вези са чланом 413 Закона о парничном поступку и оценио да иста није дозвољена.

Тужилца је поднела тужбу 31.08.2016. године, а тужени ББ и ВВ противтужбу 23.01.2018. године, ради утврђења. Вредност предмета спора по тужби, као и по противтужби је 100.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да је вредност предмета спора испод ревизијског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности из члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то ревизија тужених није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**